

Chuyện Cũ Về Hùng Chủ Đáng Yêu Của Nguyên Soái

Contents

Chuyện Cũ Về Hùng Chủ Đáng Yêu Của Nguyên Soái	1
1. Chương 1: Bắt Đầu Ngược Cầu	1
2. Chương 2: Bạn Lữ Hợp Pháp	4
3. Chương 3: Ngược Cầu	6
4. Chương 4: Cãi Nhau	9
5. Chương 5: Bánh Ga Tô	11
6. Chương 6: Kết Cục	13

Chuyện Cũ Về Hùng Chủ Đáng Yêu Của Nguyên Soái

Giới thiệu

Tên gốc: Liên quan đến hán tiểu kiều thểThể loại: Trùng tộc, kiều thể mỹ công x si hán cường thụ, thụ sủng công, 1v1

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/chuyen-cu-ve-hung-chu-dang-yeu-cua-nguyen-soai>

1. Chương 1: Bắt Đầu Ngược Cầu

Thân làm vị nguyên soái trẻ trung nhất đế quốc từ trước tới nay, tính tình nghiêm khắc lãnh khốc cùng thành tựu của Randall nổi danh khắp nước, nhưng ngoại trừ những thứ trên, hắn còn có một dấu ấn cá nhân quan trọng mới là — xem hùng chủ của hắn lớn hơn trời.

Câu chuyện tình yêu của Randall cùng Glace vô cùng nổi danh đối với mọi người dân ở thủ đô đế quốc, có thể nói chuyện tình giữa hai người này có thể khiến mỗi một trùng tộc độc thân không ngừng hâm mộ, hai người bọn họ từ lúc quen biết cho đến khi hiểu nhau, cuối cùng là kết hôn làm bạn lữ, trung gian đã trải qua không biết bao nhiêu việc nhỏ vừa bình thản lại lãng mạn.

Lúc trước khi Randall mới chỉ là một trung úy, một lần từng bởi vì làm nhiệm vụ mà bị thương rất nặng, nhưng bản thân hắn lại không đem vết thương trí mạng này để ở trong mắt, vì lẽ đó sau khi hoàn thành hắn vẫn như không ở quân bộ tiếp tục xử lý báo cáo vừa đưa đến, thủ trưởng vì không thể tiếp tục nhìn nổi bộ dạng của hắn mới ép hắn nghỉ nửa ngày về nhà nghỉ ngơi.

Trên đường về nhà, Randall từ trong cửa sổ xe bay xe bay vô tình nhìn thấy thủ hạ của hắn, một tên lính thư trùng đang đứng ở trước một cửa tiệm hoa, nắm thật chặt cánh tay của một hùng trùng không tha. Kia đúng là một hùng trùng vừa nhỏ nhắn xinh xắn đẹp dễ lại vừa ôn nhu khả ái, cho dù là bị người kia theo đuổi dây dưa không ngừng ở trước cửa hàng hoa của bản thân, cũng chỉ lộ ra vẻ mặt lúng túng khổ não, chứ không nói lời trào phúng hay là nhục mạ đối phương.

Thế nhưng Randall không thể trơ mắt nhìn thủ hạ của mình làm ra chuyện thất lễ như vậy, hơn nữa hắn nhớ là ngày hôm nay đối phương cũng không có viết hắn xin nghỉ trình cho hắn, chuyện này không những

là tự ý rời vị trí, hơn nữa còn kẻ khả nghi quấy rầy hùng trùng.

Là một người đối xử cực kì nghiêm khắc với bản thân cùng thuộc hạ, Randall ngay lập tức từ trên xe bay bước xuống, hai, ba bước liền đi tới phía sau tên kia thư trùng, nhanh chóng ra tay hạn chế khi đối phương thậm chí còn chưa kịp làm ra bất kỳ phản kháng gì.

Bị mất mặt mũi ở trước mặt người hấn theo đuổi kia, vị thư trùng vốn đang vô cùng tức giận nhưng lúc quay đầu nhìn thấy gương mặt lãnh khốc như băng của Randall, lập tức mất hết khí thế, lúng túng chào hỏi.

“Sáu tiếng cường hóa đặc huấn, tôi sẽ để Khải Ân đi giám sát anh. Sáng mai đưa trước bản kiểm điểm năm ngàn chữ đến cho tôi.”

Trộm chạy ra ngoài theo đuổi hùng trùng trong lòng bị quan trên bắt được ngay tại chỗ, dù đối phương có không cam lòng như thế nào đi nữa, cũng chỉ có thể ảo não rời đi.

Giáo huấn xong thủ hạ, Randall đang chuẩn bị trở lại trên xe bay, đã bị một hùng trùng đứng đối diện vội vàng gọi lại: “Xin chờ một chút, cảm ơn anh đã giúp tôi, hay để tôi thay anh xử lý một chút vết thương được không?”

Randall dừng bước, xoay người đứng đối diện với vị hùng trùng kia, nhìn thẳng đối phương.

Đối mặt với ánh mắt đầy nghi ngờ dò xét của thư trùng cao lớn, vị hùng trùng kia khẽ le lưỡi, lộ ra nụ cười ngại ngùng vì trò vặt của hắn đã bị nhìn thấu: “Được rồi, tôi thật ra là muốn thuận tiện nhờ anh khuyên vị thư trùng vừa nãy dừng nên tới tìm tôi nữa, tôi hiện tại thật không có dự định luyến ái. Tôi tên Glace, làm báo đáp liền để tôi giúp anh băng bó một chút đi, tôi trước đây từng làm người tình nguyện ở quân y viện, sẽ không làm đau anh.”

Trong tay Glace còn ôm một bó hoa, thoạt nhìn có vẻ là trong lúc đang định gói hoa thì bị người kia cuốn lấy.

Nhìn nụ cười tinh xảo đẹp đẽ trên mặt vị hùng trùng so với đóa hoa còn tươi tắn gấp bội kia, Randall cảm giác mình cũng không phải là hoàn toàn không hiểu được thủ hạ những hành vi lỗ mãng kia.

Dù sao lớn lên trong hoàn cảnh đế quốc ít ỏi hùng trùng, đại đa số thư trùng đều bởi vì theo đuổi được tâm của hùng trùng mà vất hết óc, hơn nữa vị hùng trùng vừa đẹp đẽ lại ôn hòa như Glace thực sự hiếm có, nếu như đi bên trong quân bộ một vòng, cặp mắt những tên thư trùng kia đại khái đều dán chặt trên người Glace. Thân làm một vị nguyên soái cường hãn lãnh khốc, khi tìm đối tượng trong bản năng, hắn cũng vẫn ẩn tượng sâu hơn đối với những thư trùng mạnh mẽ, vậy đại khái cũng miễn cưỡng có thể tính như một loại cân bằng giữa hai bên.

Randall luôn luôn đối với chuyện yêu đương kết hôn không có hứng thú gì, hắn càng yêu thích việc duy trì độc thân như cuộc sống, nhưng điều nên nói vẫn phải nói: “Câu quá thiếu tính cảnh giác.” Tùy tiện đối với một thư trùng xa lạ độc thân làm ra loại chuyện tựa như lời mời gọi này thực sự là không sáng suốt.

“Thế nhưng trông anh cũng không thích gì tôi, vì lẽ đó tôi cảm thấy chuyện này cũng không có quan hệ gì.” Glace vừa nói, một bên lôi kéo cánh tay không có bị thương của Randall mang hắn vào trong tiệm “Hơn nữa tôi cảm thấy kiểu anh thích cũng không giống như tôi, để tôi nghĩ xem... Anh hẳn nên yêu thích loại hình những vị hùng trùng phi thường lợi hại, có thể ở trên chiến trường cùng kẻ vai chiến đấu? Tôi cũng không có huyết thống tốt như vậy.”

“Bộ đội thư trùng các anh thật quá coi thường những vết thương như vậy, bất quá tôi vẫn cho rằng nên băng bó một chút sẽ tốt hơn.” Glace một bên vừa lăm lăm, một bên lấy ra hòm chữa bệnh từ bên trong góc cửa hàng bán hoa, cẩn thận tỉ mỉ cắt mở ống tay áo bị vết máu thấm ứ.

Đúng như lời Glace nói lúc đầu, thủ pháp xử lý vết thương xác thực khá thành thạo, trong quá trình cũng không có khiến hắn cảm thấy đau đớn.

— đây là một hùng trùng rất có giáo dưỡng.

Sở dĩ nghĩ ra lý do phán đoán như vậy là vì Randall chú ý tới Glace không trực tiếp dùng tay đụng vào vùng da bị lộ ra ngoài của hắn, lúc nhìn thấy băng gạc lau chùi bị máu thấm đỏ cũng không để ý, hiển nhiên thái

độ Glace cũng không phải ghét bỏ gì, mà là đang giữ lễ tiết, tôn trọng đối với thư trùng.

Làm xong lần băng bó cuối cùng, Glace lại dùng ánh mắt sáng ngời tựa như động vật nhỏ nhìn Randall, khiến cho đáy lòng hắn có chút ngứa ngáy: “Chắc là tôi không làm đau anh đâu nhỉ? Vậy anh có thể đáp ứng lời thỉnh cầu lúc trước của tôi không? Tôi thật không có suy nghĩ gì về phương diện kia đối với Ryan tiên sinh.”

Ryan là tên thư trùng vừa rồi bị hắn bắt quả tang.

Randall sắc mặt lạnh nhạt khẽ gật đầu.

“Cám ơn anh!” Glace lập tức cao hứng cười đi ra, sau đó xoay người ôm lấy bó hoa lúc trước đang gói dở, “Cái này tặng cho anh! Đây là đóa hoa tươi vừa mới được đưa tới vào ngày hôm nay, hoa này có chức năng thanh lọc không khí rất mạnh, thời gian trước khi khách đến lấy hàng cũng còn dư, tôi làm lại một bó hoa mới khác cũng được.”

Randall mặt không biến sắc tiếp nhận bó hoa tươi kiêu diễm, liếc mắt nhìn Glace, từ sâu trong nội tâm cảm giác có lẽ đối phương thật sự đã làm một lựa chọn rất không sáng suốt.

Bởi vì chính hắn, một thư trùng vừa suy nghĩ chỉ muốn an toàn độc thân, hiện tại đột nhiên lại có cảm giác muốn yêu đương. Xem ra lời những tên trong quân bộ kia tình cờ nói lại là chân lý: Mỗi tên thư trùng tự xưng đối với hùng trùng không có hứng thú, đều chẳng qua là tạm thời chưa gặp được đúng người trong lòng.

Glace tổng cộng đã làm ra hai cái phán đoán sai lầm, một là Randall sẽ không cảm thấy hứng thú với cậu, hai là Randall sẽ yêu thích loại hùng trùng mạnh mẽ độc lập.

Ngày đó Randall đem hoa Glace tặng ôm về nhà cất kỹ, hôm sau khi trở lại quân bộ chuyện đầu tiên làm là xách Ryan tới sân huấn luyện tiến hành rồi một hồi huấn luyện thảm vô hạn.

Tính chiếm hữu trời sinh của thư trùng khiến bọn họ tuyệt đối không cho phép vị hùng trùng mà chính mình vừa ý bị những tên khác mơ ước. Cùng lúc đó bọn họ cũng chưa bao giờ thấy thẹn với tình cảm của chính mình, chỉ có thể nghĩ trăm phương ngàn kế đến gần vị hùng trùng trong tâm.

Sau ngày đó Randall liền từ bỏ xe bay, đổi thành đi bộ mỗi ngày, đồng thời dưỡng thành thói quen chỉ cần điều kiện cho phép nhất định sẽ tan sở đúng giờ.

Những thư trùng tinh mắt đương nhiên sẽ không chỉ có một mình hắn, vì lẽ đó một mình Glace quản lý cửa hàng bán hoa thường thường sẽ bị người theo đuổi cuốn lấy, lâu dần Randall đã trở thành vệ sĩ chuyên nghiệp giúp Glace đánh đuổi những tên thư trùng kia, Glace cũng từ từ xem hắn là bạn bè, hắn ngẫu nhiên còn có thể nhận được ít điểm tâm nhỏ mà Glace tự làm.

Dù dùng tình địch làm đá lót đường trên công cuộc tiếp cận hùng chủ khả ái, Randall cũng vẫn có cảm giác nguy hiểm không ngừng — hắn cảm thấy hắn cần phải nhanh chóng trở nên thật mạnh mẽ để có thể xua đuổi được những tên tình địch tới cuộn cuộn không ngừng kia.

Chuyện này nói ra khiến cho cả đế quốc mở rộng tầm mắt, nhưng Randall xác thực chính là nhờ động lực như vậy mà tiến bộ không ngừng, từng bước một trở thành vị nguyên soái trẻ trung nhất đế quốc.

Theo đuổi ngầm trong bóng tối gần năm năm, Randall mới rốt cục thành công đem hùng chủ khả ái xinh xắn ôm vào trong ổ chăn của bản thân.

Khi đó Randall vừa được thăng làm thiếu tướng, nhận mệnh lệnh từ cấp trên dẫn một đội quân đi đến hành tinh thứ tư trong hệ để truy bắt bọn hải tặc, nhưng sức chiến đấu thực tế của đối phương lại cao hơn nhiều so với dự đoán của quân bộ, dẫn đến tình hình trận chiến rơi vào cục diện bế tắc.

Randall mỗi ngày đều cùng bọn hải tặc đọ sức chém giết muốn nhuộm đỏ cả mắt — trước khi hắn đi Glace mới chịu đồng ý, cậu ôm một chậu cây trần đây nhựa sống, trên cành đã kết ra nhiều nụ hoa xinh xắn cười nói với hắn: “Nếu như anh trở về đây trước khi nó nở hoa, tôi sẽ tặng nó cho người.”

Đó là một loài hoa tượng trưng cho tình yêu đôi lứa nổi danh của đế quốc, chỉ có người yêu nhau tha thiết mới có thể biểu tặng lẫn nhau.

Cho dù trong quá trình vô cùng gian nan, nhưng cuối cùng bọn họ vẫn thành công tiêu diệt nhóm hải tặc kia. Khi chiến hạm trở về vừa đáp xuống bến tàu, Randall kiên quyết cự tuyệt kiến nghị của thuộc hạ bảo hắn ở chỗ này chờ quân y viện tới, hắn tùy tiện cầm một cái gậy batoong chống đỡ một bên chân bị gãy trọng thương đi theo những người khác đồng thời bước xuống phi thuyền.

Kéo một bên chân bị gãy chưa được qua chữa bệnh đúng qui cách cố tình bước đi tất nhiên là đau vô cùng, thế nhưng tổ chất thân thể thư hùng từ trước đến giờ đều rất mạnh mẽ, huống hồ việc có thể sắp nhìn thấy Glace khiến Randall hưng phấn đến mức quên đi cảm giác đau đớn.

Biết hôm nay là ngày đội quân chiến thắng trở về, rất nhiều dân chúng cũng chờ ở bến tàu chuẩn bị nghênh tiếp vị tân thiếu tướng huy hoàng rực rỡ bách thắng trở về, mà Randall vừa nhìn thấy dòng người tấp nập liền cau mày.

Nhiều người như vậy nhất định sẽ khiến Glace bị thương.

May mà đội duy trì trật tự ở bến tàu hôm nay chính là đội thủ hạ của Randall, bọn họ đã sớm biết lão đại của mình theo đuổi một hùng trùng vừa mềm lại vừa vô hại, liền sớm đi chụp trộm vài bức ảnh về xem mặt, cho nên sau khi đối chiếu nhìn thấy khuôn mặt của Glace giống với vị hùng trùng hoàn mỹ trong hình, bọn họ liền phi thường có tinh thần mời người đi vào.

Ngay lúc Glace đỏ mắt lên, mặt đầy lo lắng đi tới trước mặt Randall, Randall bị cặp mắt mơ hồ lấp lánh ánh nước kia nhìn, cũng cảm giác tâm bị rung động mạnh liệt. Đến lúc Glace chủ động tiến vào trong lòng thay thế gậy batoong đỡ hắn, hắn trái lại không có biểu hiện cao hứng lắm, gương mặt luôn luôn lạnh nhạt lại càng phẳng phất như sắp kết ra thành từng tảng băng vậy.

Sự thật: Vào lúc hùng chủ tương lai của mình lo lắng muốn khóc, tiểu đệ phía dưới của bản thân trái lại mơ hồ cứng rồi, chuyện như vậy, tuyệt đối không thể bị Glace phát hiện được.

Thư hùng độc thân cảm dục mấy chục năm nhìn thấy hùng trùng mà mình thích trước mặt thật sự là không thấy thoải mái một chút xíu nào.

Tác giả có lời muốn nói: Dừng mẫu chuyện ngọt ngào này kết thúc năm 2017, ngày mai lại dùng mẫu bánh ngọt này bắt đầu một năm 2018, hi vọng sang năm có lương ăn ngập mặt __(: ”)

2. Chương 2: Bạn Lữ Hợp Pháp

Ngài thiếu tướng mỗi lần đứng trước mặt Glace đều vô cùng coi trọng hình tượng nên liền lén lút bấm vào cái chân bị thương kia, sau khi chờ nơi không an phận nào đó yên tĩnh xuống mới khẽ thở phào nhẹ nhõm, lập tức nhẹ nhàng đem Glace từ trong lồng ngực của mình đẩy ra ngoài.

Ngay trước mặt hàng ngàn dân chúng và mười mấy máy quay phim đang truyền hình trực tiếp ở bến tàu, Randall chống gậy batoong đứng trước mặt Glace, hắn nhanh chóng cúi người quỳ một đầu gối xuống.

Trong lúc nhất thời, toàn bộ hiện trường vốn đang huyền não bỗng dưng yên tĩnh lại, bất kể là những chiến hữu của hắn hay dân chúng, tất cả trùng tộc đều ngây ngốc nhìn tình cảnh này, tựa hồ bị một màn này làm cho kinh hãi đến không biết nên làm gì cho đúng.

Randall lấy huân chương màu vàng tượng trưng cho quân công từ trên ngực mình xuống, đưa cho Glace, hắn ngẩng đầu nhìn thẳng vào gương mặt còn đang sửng sốt của Glace: “Tôi đem toàn bộ tất cả những vinh dự tôi sắp đạt được trong tương lai dâng cho em, tôi nhất định sẽ dùng quãng đời còn lại của mình để yêu em, em có thể trở thành bạn lữ được pháp luật công nhận của tôi không?”

Glace còn chưa kịp phản ứng lại đã bị Randall nhét huân chương quân công vào trong tay, sắc mặt cậu lập tức đỏ bừng lên, đưa tay kéo hắn: “Anh, anh trước tiên đứng lên đi, chân của anh không thể cứ quỳ như vậy...”

Nhưng một thư trùng cao lớn thành niên hiển nhiên không phải là người mà hẳn có thể kéo lên được, Randall vẫn vững vàng quỳ trên mặt đất như cũ, ánh mắt vốn luôn lạnh như băng từ trước đến giờ vào lúc này cũng có vẻ ôn nhu lạ thường: “Nếu như không có em, cho dù là cái chân này hay là toàn bộ mạng sống sau này đối với tôi cũng đều không có bất kỳ ý nghĩa gì.”

Dân chúng vừa mới vượt qua được cơn kinh ngạc kia, thanh âm ồn ào trong nháy mắt liền tràn ngập cả bến tàu, số người coi trực tiếp trên tinh vông cũng bắt đầu tăng vọt, tựa như muốn chen lấn đến nát cả trạm.

“Kỳ thực tôi... Tôi vẫn cảm thấy so với người yêu, tôi càng thích làm bằng hữu của anh hơn. Lời hứa khi chờ anh trở về kia chẳng qua là vì tôi cảm thấy cứ để như anh chờ như vậy thật không tiện, tôi nghĩ dù sao cũng nên thử một lần, nhưng tôi không nghĩ sẽ kết hôn nhanh như vậy.” nắm huân chương quân công trong tay, Glace cúi đầu nói ra những lời khiến Randall cảm giác chỉ mỗi việc hô hấp thôi cũng đã bắt đầu khó khăn, “Thực ra nếu như tôi chỉ coi anh là bạn bè thì khi thấy anh bị thương tôi cũng sẽ không cảm thấy khản trương như vậy.”

Nhưng mà ngay sau đó, Glace lại khẽ ngẩng đầu, trên gương mặt nhỏ nhắn lộ ra nụ cười xán lạn: “Thế nhưng bây giờ tôi đã bị anh làm cho rung động, tôi thật sự có thể trở thành bạn lữ hợp pháp của người thiếu tướng lợi hại như vậy sao?”

Nếu như Glace nói ra lời đó muộn hơn nửa phút, Randall cảm giác mình có khả năng sẽ trở thành vị Thiếu tướng đầu tiên trong lịch sử Đế quốc cường hôn một hùng trùng trước mặt mọi người.

Giữa lúc Randall bị niềm vui đột nhiên ập đến đập vào đầu khiến hẳn có chút choáng váng, Glace dùng sức kéo hẳn lên, sau đó nhẹ nhàng tiến lên hôn một cái trên miệng của hẳn, khi hôn còn khẽ phát ra một tiếng “Chụt” rất nhỏ.

Tiếng dân chúng hoan hô, hò hét khiến tai hẳn ù đi, giữa cơn choáng trong đầu Randall chỉ có thể nghĩ đến duy nhất một điều: hùng chủ của ta sao có thể ngọt như vậy...

Những trùng tộc xem trực tiếp bởi vì hiện trường quá âm ỉ hỗn loạn nên cũng nghe không rõ bọn họ đang nói gì, nhưng những khán giả ở trên tinh vông xem trực tiếp lại nghe thấy được, đồng thời cũng bị kết quả viên mãn của màn cầu hôn vừa kiêu căng lại vừa lãng mạn này chói mù hai mắt.

“Chờ sau khi vết thương của anh phục hồi hẳn đi gặp thư phụ cùng hùng phụ của tôi, có điều trước đó anh nhất định phải cố gắng dưỡng thương.”

Những binh lính ở phía sau bọn họ chết lặng nhìn chuyện đột nhiên xác lập quan hệ tình nhân của cấp trên này, cảm giác mừng rỡ lúc đầu đều bị trôi sạch đến không còn sót lại dù chỉ một chút, chỉ còn dư lại nỗi tuyệt vọng khi bản thân là một cầu độc thân nhưng mỗi ngày lại phải nhìn cấp trên của chính mình yêu đương.

Tại sao tất cả những hùng trùng tốt trên thế giới này đều thoát FA sớm như vậy.

Vết thương của Randall khôi phục rất nhanh, nhưng ngay sau đó lại ở trong nhà Glace suýt chút nữa bị thư phụ của hẳn đánh trở lại bệnh viện lần hai.

Tình cảnh lúc đó đúng là hỗn loạn tưng bừng, hùng phụ của Glace một bên ngồi ở trên sô pha thưởng trà một bên cười ha hả sai thư phụ của hẳn đánh Randall cho chết. Thư phụ của Glace cũng từng là một quân nhân cấp cao trong quân bộ, so với Randall hoàn toàn không dám đánh trả đúng là một trận đánh khiến hùng phụ Glace càng xem lại càng sảng khoái.

“Chẳng trách về mặt Glace lúc trước cứ lo lắng không ngừng, hóa ra là bị anh dụ.” Dù về mặt của Hùng phụ Glace cười lên có vẻ rất nhã nhặn ôn hòa, cùng gương mặt của Glace cũng có vài phần giống nhau, nhưng vừa nói xong câu đó hẳn liền trực tiếp thu hồi bộ mặt tươi cười, nặng nề đặt cốc trà xuống khay trà trước mặt, “Anh thật giỏi, đã lớn như vậy còn hành động phô trương khiến toàn bộ trùng tộc của đế quốc biết hết, nếu như Glace nói không muốn cùng anh kết hôn, hẳn là sẽ bị xem là một hùng trùng không biết điều rồi?!”

Bề ngoài của hùng phụ vẫn còn rất trẻ trung nhưng một khi hắn đã làm mặt lạnh lại có vẻ đặc biệt tàn nhẫn, cho dù Randall vốn là người quen ra lệnh trong quân bộ lúc này cũng chỉ có thể yên lặng đứng thẳng người, cúi đầu nghe mệnh.

Có thể bởi vì cũng là thư trùng, thư phụ của Glace là Chris có thể lý giải được nỗi gian nan khi theo đuổi hùng trùng, Chris thử nói mấy câu muốn làm giảm cơn lửa giận của bạn lữ: “Lorraine, không cần nghiêm như vậy...”

“Em cũng câm miệng cho ta!” Lorraine lườm hắn một cái, “Đừng cho là ta không biết trước đây em vẫn luôn nhắm một mắt mở một mắt giúp bọn họ gạt ta, ta còn chưa tính sổ với em em lại sợ tịch mịch?!”

Thư phụ đại nhân cũng phản xạ theo điều kiện lập tức đứng thẳng người, tư thế giống như binh sĩ đứng cạnh Randall ngoan ngoãn nghe giáo huấn.

Glace vừa vào cửa đã bị đuổi trở về trong phòng lúc này liền lén lút mở khe cửa ra, nhìn thấy cảnh thư phụ cùng bạn lữ của mình đang đứng thành một hàng, cúi đầu bị hùng phụ giáo huấn giống như hai đứa trẻ miệng còn hơi sữa mới tốt nghiệp trường học, cảnh tượng thâm thúy như vừa bị lốc xoáy tàn phá.

Thân làm cộng cơm duy nhất có thể cứu sự tồn tại của bọn họ, Glace từ trong phòng lò ra nửa cái đầu, cố gắng làm giọng nũng nịu nói: “Hùng phụ, đừng nên tức giận.”

Nhưng lần này dù có là Glace vốn luôn rất được hùng phụ sủng ái cũng lần đầu thất sủng, vừa mới lộ đầu ra nói được một câu liền bị chặn lại. Lần gặp mặt trực tiếp đầu tiên với gia đình Glace cứ như vậy kết thúc bằng một bài răn dạy đến tận trưa.

Tuy rằng lúc ăn cơm hùng phụ vẫn không thêm nề mặt như cũ, nhưng ít ra cũng không bày ra vẻ mặt tàn khốc vô tình bảo bọn họ nhanh chia tay, ngược lại còn mang theo thái độ cam chịu.

Tác giả có lời muốn nói: Bánh ngọt đây, chính văn đã xong xuôi, tất cả kịch tình trong truyện đều không có logic cũng chỉ vì yêu đương

3. Chương 3: Ngược Cầu

Hôm nay Randall vừa mới kết thúc đợt huấn luyện cho bộ hạ, vừa mở điện thoại liền nhận được tin nhắn của Glace: Em đang ở bên ngoài quân bộ, anh có thể nhờ người ta cho em vào được không?

Phía dưới còn chèn thêm icon hình mặt cười ^o^.

Glace đã nhắm tính thời gian để đến quân bộ, lúc tới vừa vặn kết thúc lần huấn luyện buổi sáng, hắn lướt qua ánh nhìn sắc soi của hơn một nghìn binh lính thư trùng, mang theo hộp cơm cách nhiệt đến trước mặt Randall.

“Em đến thăm ban.” hắn cười nói, giơ hộp cơm trên tay lên, “Mặc dù em đã cố nhớ lượng thức ăn cố định của anh, nhưng có lẽ em đã lỡ làm ra hơi nhiều, nếu như anh ăn không hết cũng có thể chia cho thuộc hạ của anh, em cảm giác tay nghề làm cơm của mình vẫn còn rất tốt.”

“Không sao.” Randall ôm vai Glace, dẫn hắn ngồi vào bàn bên cạnh, thuận tiện chặn ánh mắt khát vọng của những thư trùng khác lại “Anh sẽ ăn sạch.”

Vốn các tướng quân có quân hàm cao sẽ có thể vào trong phòng riêng dùng cơm, nhưng Randall không thích, hắn chính là có tư tâm muốn quang minh chính diện màn ân ái thuận tiện biểu thị chủ quyền công khai, khiến cho đám thư trùng độc thân thèm khát Glace trong quân bộ này phải dập tắt hy vọng triệt để. Cái này cũng là lý do vì sao trước khi xác lập quan hệ, Randall chưa từng mang Glace vào quân bộ lần nào — hệ số nguy hiểm thực sự rất cao.

Nắp hộp cơm vừa mở ra, mùi thơm nồng nàn của đồ ăn lập tức từ bên trong bay ra, khứu giác của thư trùng vốn luôn vô cùng nhạy cảm, đặc biệt là những người ngồi ở xung quanh bọn họ kia, thực sự đều đã chảy đầy nước miếng rồi.

Nghiêm túc xem xét thì thức ăn trong nhà ăn quân bộ cũng không tính là dở, nhưng việc nhìn thấy cảnh mình phải ngồi ăn cùng với một bàn toàn anh em chiến hữu thư trùng trong cái mâm nhà ăn, còn cấp trên của mình lại có một vị hùng chủ ôn nhu đẹp đẽ sẵn sàng mang cơm hộp tình yêu đến ăn cùng, loại cảnh ngộ khác biệt quá khổng lồ này cũng quá bất công rồi.

“Hai hộp này là cơm và canh, hộp này là hoa quả mà em đã cất gọn cùng bánh ga tô, bánh bích quy, vào buổi chiều khi anh xử lý công vụ có thể làm đồ ăn vặt cũng được.” Glace vui vẻ nói, “Em vẫn thích tự làm một chút điểm tâm nhỏ, thế nhưng những đồ gần đây em tự làm có hơi nhiều nên cũng ăn không hết, em vừa nhớ anh vẫn chưa ăn liền mang tới cho anh.”

— Bạn lữ của Randall thiếu tướng thực sự là quá ngọt ngào, thật hâm mộ, thật ghen tỵ, thật hận.

Randall cũng cảm thấy như vậy, vì lẽ đó hắn nhanh chóng cúi người hôn một cái trên khóe miệng Glace, khi hắn ngẩng đầu lên vẫn là bộ mặt lạnh nhạt cùng dáng vẻ thản nhiên, nhưng Glace sẽ ngay lập tức đỏ mặt ngại ngùng nói: “Đây là trường hợp công cộng!”

Mấy trùng tộc ở khoảng cách gần vừa nhìn thấy tình cảnh liền cảm thấy lòng đầy chua xót liền thu lại âm thanh mà bản thân nghe thấy phát lên trên trang giao lưu công cộng trong tinh võng, có người còn đánh bạo chụp trộm một tấm khuôn mặt đang đỏ mặt, không biết làm sao của Glace, vừa mới tung ra ngoài đã ngay lập tức thu hoạch được một nhóm thư trùng quan tâm.

Nặc danh: Trời ạ đây không phải là vị hùng chủ mà tôi thất lạc nhiều năm hay sao, mau cùng tôi về nhà!

Nặc danh: Người phía trên ngưỡng ảo tưởng, Glace khả ái rõ ràng đã sớm cùng tôi bàn chuyện chung thân đại sự.

Nặc danh: Ha ha, chúng mày đừng có nằm mơ, Glace khả ái ngày hôm qua còn ngồi trong lồng ngực của tao làm nũng đây.

Nặc danh: Các vị đều hãy tỉnh lại đi, mở mắt ra mà nhìn, ngày hôm nay các vị vẫn còn là cẩu độc thân đấy, có điều tại sao tất cả mọi người lại đều ẩn danh vậy.

Nặc danh: Móa, mày bớt phí lời đi, đương nhiên là bởi vì nếu để lộ thì đừng nói là được nắm tay Glace cực cứng, còn chưa bị thiếu tướng đánh chết đã là may lắm rồi.

Nặc danh: Ghen ghét đến ghệt thở, có nên chờ khi thiếu tướng chạy bộ rồi dùng bao tải đánh lên?

Nặc danh: Thiếu tướng liền giao cho chúng mày giải quyết, tao chỉ muốn ném thử cơm hộp tình yêu mà Glace tự làm

Randall: Ha ha [cơm hộp tình yêu. jpg]

Hiển nhiên, cấp trên của bọn họ so với bề ngoài còn có áp ủ nhiều tâm cơ lắm, thậm chí đoán được bọn họ sẽ chạy đến trên tinh võng kêu rên, còn cố ý chụp bức ảnh ân ái của cả hai, kéo đến cả ngàn cừu hận.

Thời gian nghỉ ngơi khiến người người thống khổ chỉ có một người vui vẻ trôi qua rất nhanh, hơi nghỉ một chút liền bắt đầu tiến hành huấn luyện buổi chiều, bởi vì ngày hôm nay Glace không có gì chuyện làm liền chấp nhận lời mời ở lại của Randall đến xem cảnh huấn luyện thường lệ trong quân bộ.

Thân làm thiếu tướng Randall vốn không cần huấn luyện chung cùng thủ hạ, chỉ khi tình cờ ở lại đây giám sát sẽ thuận tiện đồng thời tiến hành huấn luyện, những lần như vậy không nhiều, hôm nay là lần đầu tiên trong tháng, miễn cho bọn binh lính thuộc hạ chỉ biết xem cấp trên yêu đương mà lơ là trong quá trình huấn luyện.

Đây là lần đầu tiên Glace vào bên trong quân bộ, đặc biệt là vào lúc mấy tiểu đội binh lính đồng thời đang tiến hành huấn luyện, hắn chỉ nhìn thôi cũng đã thấy vô cùng mới mẻ.

Glace yên tĩnh ngồi xem trên ghế con mà Randall cố ý đưa qua, tình cờ nhìn thấy ánh mắt len lén liếc tới của một thư trùng xa lạ còn lộ ra nụ cười ngại ngùng hướng về đối phương gật gù.

Thư trùng bỗng nhiên thu được phúc lợi bất ngờ: Tôi... tôi... tôi hình như đã yêu QAA.

Có hùng trùng thân thể yếu kiêu là Glace ngồi xem ở bên cạnh, cơ hồ tất cả mọi thư trùng đều phá lệ nhiệt tình cực kì, cho dù có thiếu tướng ở trước mặt nên không dám đến gần nhưng len lút biểu diễn một chút sức mạnh của bản thân thì vẫn có thể.

Sau khi kết thúc việc làm nóng người liền bắt đầu đợt huấn luyện thân thể chính thức, hạng thứ nhất là chống một tay kèm theo phụ trọng, mỗi người đều quen cửa quen nẻo cầm lấy phụ trọng móc ở trên eo, Glace liếc mắt nhìn phụ trọng ánh màu kim loại kia, tò mò hỏi một câu: “Cái này nặng bao nhiêu?”

“Sáu mươi kilôgam.”

Con số này khiến Glace lập tức cảm thấy kinh hãi, hấn trợn to hai mắt nhìn Randall: “Mang vật nặng như vậy huấn luyện sao? Sáu mươi kilôgam là bằng cân nặng của em rồi.”

Mặc dù biết mọi thư trùng trong quân bộ có thể năng đặc biệt ưu tú, nhưng vẫn khiến hấn cảm giác khiếp sợ.

Nhìn dáng dấp sợ ngây người của Glace khiến Randall lập tức cảm thấy ngứa ngáy, liền cúi đầu ghé vào bên tai Glace nhỏ giọng nói một câu.

Lời hấn vừa nói kia hấn cũng là một kiến nghị hồ đồ khiến Glace lại đỏ mặt một lần nữa, chậm chạp nhỏ giọng nói: “Không, không tốt đâu, nơi này nhiều người như vậy, hơn nữa đều là thủ hạ của anh...”

“Không sao, dù sao mang phụ trọng cũng rất không thoải mái.” Randall dùng vẻ mặt nghiêm túc nói hứu nói vượn, những binh lính ở phía sau hấn nghe thấy câu nói này đều lộ ra vẻ mặt vi diệu: Mang phụ trọng đúng là không thoải mái, nhưng đã qua nhiều năm như thế bọn họ đều đã quen thuộc từ lâu được không? Quả thực bình thường như ăn cơm uống nước vậy, hoàn toàn không có cảm giác gì.

Cuối cùng Randall vẫn thành công thuyết phục được Glace.

Tất cả binh lính nghe khẩu lệnh trang nghiêm lạnh lùng chuẩn bị bắt đầu của Randall, sau đó nhìn thấy hấn ép người xuống bày ra động tác chuẩn bị tiêu chuẩn, nhưng trên eo lại không đeo phụ trọng.

Ngay sau đó, Glace mắc cỡ đỏ mặt ngồi trên lưng Randall.

Toàn bộ thư trùng sau lưng đều bị một màn thức ăn cho chó độc địa này ghen gần chết.

Thậm chí có thư trùng tốc độ mau lẹ thừa dịp đợt huấn luyện còn chưa chính thức bắt đầu, thật nhanh phát ra lời oán niệm ở trên tinh võng: Trời ạ, tại sao cũng cùng là huấn luyện thân thể, tôi phải mang trên lưng là phụ trọng cứng rắn lạnh như băng còn trên lưng trưởng quan của tôi lại là hùng trùng mềm mại?! Má nó chứ tôi không muốn tiếp tục ở quân bộ nữa, tôi muốn yêu!!! Tôi không muốn ngày ngày đều phải đi nhìn một đám vừa cao lại vừa cứng thư trùng giống như tôi nữa!!! Đến đây đi, có vị hùng trùng nào cũng ngọt ngào giống như hùng chủ của thiếu tướng không làm ơn tới yêu tôi đi!!!!

Trên thực tế sau khi bắt đầu huấn luyện, cho dù Randall là đối tượng khiến mọi người không ngừng ước ao cũng không thật sự cảm thấy dễ chịu như vậy, nguyên nhân là vì để không trở ngại động tác huấn luyện của hấn, Glace dạng chân ngồi ở trên lưng hấn đồng thời dùng cẳng chân cuốn lấy eo hấn, động tác thân mật như vậy khiến cho một nơi nào đó của Randall lập tức phản ứng.

Lại một lần nữa dùng hành động thực tế minh chứng cho việc thư trùng dễ dàng phát tình như thế nào khi trước mặt hấn là vị hùng trùng trong lòng.

Cánh tay không ngừng làm động tác uốn lượn rồi duỗi thẳng nhiều lần, dù mang theo Glace nhấp nhô lưng không ngừng, nhưng trong đầu Randall lại một bên vì Glace đỡ vai của chính mình cùng mùi tảo trên người cậu mà động tình không ngừng, một bên nghiêm túc đấu tranh tư tưởng kịch liệt “Cuối cùng có nên trộm cầm vật riêng tư của Glace lúc trở lại để tiến hành hành vi không thể miêu tả gì đó hay không?”

Tuy rằng cực kì cực kì muốn vác đao thật sừng thật lên vận động trên giường, nhưng vì không muốn dọa chạy hùng chủ khả ái vừa đuổi tới tay, hấn vẫn phải tạm thời nhẫn nhịn.

Lấy tần suất nhanh vô cùng liên tiếp nằm sấp chống tay tới một ngàn cái xong, Glace liền phát hiện trên trán Randall đã đổ đầy mồ hôi, nghĩ hần chắc bởi vì tiêu hao thể lực mà mệt đến ra mồ hôi, liền cầm giấy từ trong túi áo ra thay hần lau mồ hôi: “Mệt lắm sao? Có phải vì em quá nặng? Hay vì tư thế như vậy không tiện?”

Một đám binh lính giận mà không dám nói gì: Vô nghĩa, một lần huấn luyện phải làm đủ ba ngàn cái, lúc này mới hơn một ngàn cái căn bản không thể khiến thiếu tướng mệt!

Nguyên nhân đổ mồ hôi của Randall ở trong mắt đám thư trùng thực sự quá mức rõ ràng, rõ ràng đến mức khiến bọn họ ghen ghét muốn đổ cả mắt.

Thiệt thòi cho bọn họ trước đây còn tưởng rằng thiếu tướng là một thư trùng hiếm thấy không có nhiều hứng thú với hùng trùng, kết quả thì sao, tất cả mọi chuyện đều là giả tạo, căn bản không tồn tại! Hần không những cảm thấy hứng thú đối với hùng trùng, mà còn đặc biệt cảm thấy hứng thú đối với chuyện ngược cẩu!!!

4. Chương 4: Cãi Nhau

Sau khi được thăng chức lên thành thiếu tướng, trở thành vị sĩ quan được toàn bộ đế quốc công nhận là người có thiên phú cùng mị lực nhất từ trước tới nay, Randall liền bắt đầu nghiêm túc quản lý trang cá nhân của bản thân trên tinh vông, mỗi ngày đều đăng thật nhiều tấm hình lên trên trang chủ khoe khoang vị hùng chủ nhà mình đáng yêu bao nhiêu. Sau khi biết chuyện này, tình cờ Glace cũng sẽ dùng trang của Randall phát ít đường, coi như là hai người bọn họ hợp lực cùng nhau rải thức ăn cho chó cho toàn bộ trùng dân FA trên đế quốc.

Loại hành vi ác độc cùng vô nhân đạo này đã làm thương tổn trái tim của toàn bộ những thư trùng độc thân cùng hùng trùng độc thân trong đế quốc.

Từ khi Glace bắt đầu làm một ít đồ ăn vặt như bánh bích quy, vitamin đưa đến quân bộ, Randall cơ hồ mỗi ngày đều khoe hình trên tinh vông, đồng thời trước khi đến những hành tinh khác để làm nhiệm vụ hân cũng đều phải bạo lực đăng tin nhắc nhở toàn bộ thư trùng trong đế quốc: Cách xa hùng chủ của ta một chút. Hiện tại toàn bộ trùng tộc đều biết nguyên soái Randall lãnh khốc nghiêm ngặt là phu nô từ đầu đến đuôi, từ trong ra ngoài, chén uống nước mà Glace đã dùng có thể khiến hần cầm liếm cả một ngày.

Có điều trên tinh vông cũng có rất nhiều thư trùng dồn dập dùng nick nặc danh biểu thị: Nếu có thể cùng Glace khả ái yêu đương, lão tử có thể còn si hần hơn cả nguyên soái.

Mặc dù đa số trùng tộc đều bị những thương tổn về mặt tinh thần với màn cầu lương này, nhưng Glace và Randall vẫn thu hoạch được một nhóm fan khá lớn, trong đó ngoại trừ những người rất thích tính cách của hai người bọn họ, cũng còn có một phần lớn bộ phận lại trông chờ cảnh bọn họ đi phát đường.

Nhưng có điều tiếc nuối là, tính đến ngày hôm nay, Randall cùng Glace đã gần hai tuần không có rải thức ăn cho chó FA nữa, trên trang chủ Randall chỉ đăng duy nhất một bài thông cáo về việc quân bộ mới hợp thức hóa một số điều lệ. Thậm chí còn có trùng tộc chụp được ảnh Glace tự mình đi dạo phố mua đồ, xem ra tâm tình cũng không khá lắm. Lúc đó cũng không có Randall đi theo bên cạnh, nhưng theo lời của một số sĩ quan bên trong quân bộ tiết lộ, kỳ thực ngày đó Randall được cho phép nghỉ.

Đây chính là tin khiến toàn bộ trùng tộc cảm thấy có chút không hiểu nổi, nguyên soái đại nhân đang trong kì nghỉ ngơi cũng không đi theo cùng vị hùng chủ khả ái ra ngoài, điều này chẳng phải là minh chứng rõ ràng cho chuyện bọn họ đang cãi nhau sao?

Trong lúc nhất thời tâm của toàn bộ trùng tộc trong đế quốc đều hoảng sợ, có một số trùng tộc thì lo sợ bọn họ sẽ chia tay, nhưng cũng có một bộ phận người khác lại ở trong tối khê sung sướng làm nóng người, vì thời cơ thoát FA của bản thân rốt cuộc đã tới mà hạnh phúc không ngớt.

Có điều bởi vì thư trùng ở đế quốc chiếm đa số dân, vì lẽ đó trên tinh vông toàn là bài thư trùng đang tiến hành khiển trách: Glace khả ái đáng yêu như vậy, ngài dĩ nhiên lại nhần tâm đi bắt nạt hần! Ngài không đau thì để tôi xót giùm cho!!

Còn đương sự khi đối mặt tình hình này, tuy rằng bề ngoài không nhìn ra được có điều gì dị dạng, nhưng trên thực tế cũng đang sầu lo đến bạc cả tóc. Mấy ngày nay Glace vẫn luôn không vui, chẳng những không có bất kỳ hoạt động nào thân mật về đêm mà còn muốn trốn tránh hần, hần muốn dỗ cũng không được.

Tuy nhiên chuyện khiến nguyên soái đại nhân khổ não chính là, ngay cả chuyện hần đã làm sai điều gì chọc cho Glace tức giận, chính hần cũng không biết.

“Báo cáo.” giữa lúc Randall lại rơi vào một hồi trầm tư, phó quan của hần đột nhiên gõ cửa, trong giọng nói mang theo vẻ lúng túng quý dị, “Là tin tức liên quan đến Glace tiên sinh.”

Randall ra hiệu để hần đi vào, cũng nhận lấy trang giấy được phó quan đưa tới, vừa mới cúi đầu liếc mắt nhìn, mắt của hần liền không khống chế được khẽ giật một cái.

Trong hình là Glace đang ở nhà sách tìm sách, nhìn qua hình như là bị người qua đường chụp trộm, trong tay Glace cầm một quyển sách đọc chăm chú, mà bìa quyển sách kia bị người chụp dùng mực đỏ đánh dấu chỗ trọng điểm: Bàn về vì sao đa số thư trùng lại yêu chuộng cường hãn hùng trùng.

Hiện tại hần đã biết tại sao vẻ mặt phó quan lại lúng túng xen lẫn một oán giận như vậy.

Thử nghĩ, nếu như tấm hình này bắt nguồn từ trên tinh vông, vậy hiện tại hần đại khái đã bị đông đảo thư trùng mắng té tát, nghiêm nhiên trở thành một tên khốn nạn bội tình bạc nghĩa.

Thế nhưng Randall cảm giác mình chưa từng oan uổng như vậy. Luật hôn nhân của đế quốc nếu đem so sánh sẽ thấy khá thiên vị hùng trùng, thư trùng nếu như có bất kỳ dấu hiệu xuất quỹ gì, đều sẽ bị xử cường chế giải trừ quan hệ hôn nhân, biết rõ điểm này nên bình thường dù cho có công sự cần đàm phán với hùng trùng, hần cũng vẫn duy trì khoảng cách an toàn từ năm mét trở lên. Glace được hoan nghênh như thế, chỉ cần bọn họ ly hôn sẽ có vô số thư trùng đói khát như hổ như sói nhào tới, hần làm sao có khả năng khoan dung để tình huống như vậy phát sinh?

Ngay lúc hần đang tức giận đến cả người đều biến thành màu đỏ, suy nghĩ rốt cuộc là tên nào ném đá giấu tay nói xấu hần với Glace, di động của hần liền nhận được một cái thông tấn.

Randall nhắm mắt, miễn cưỡng duy trì ngữ điệu lạnh nhạt như thường nhận cuộc gọi: “Chào ngài.”

“Chào ngài, nguyên soái Randall, tôi đại diện cho hiệp hội của hùng trùng. Xét thấy nhiều loại tin đồn vào những ngày gần đây, chúng tôi hi vọng có thể tiến hành điều tra tình hình hôn nhân giữa ngài và Glace tiên sinh, hi vọng ngài có thể phối hợp với...”

Sợ điều gì thì sẽ gặp điều đó, Randall cảm giác từng dây thần kinh trong đầu mình đều đang nhảy nhót liên tục, không chờ người nhân viên đối diện nói xong, hần liền dùng ngữ khí cương quyết đáp ứng: “Tình cảm của chúng tôi rất tốt, tôi xin dựa vào tất cả vinh dự thề rằng không hề tồn tại bất kỳ vấn đề nào tương tự như việc xuất quỹ, chỉ cần không quấy rầy hùng chủ sinh hoạt, muốn điều tra chuyện gì xin cứ tự nhiên.”

Sau khi kết thúc thông tấn, Randall sắc mặt âm trầm ngẩng đầu nhìn về phía phó quan: “Tra rõ cho tôi, trước đêm nay tôi muốn biết rốt cuộc là ai nói loại chuyện hoang đường đó với Glace.”

Tiểu khả ái của hần tuyệt đối không thể không có bất kỳ lý do gì mà đi nghi thần nghi quỷ, nhất định là đã có ai nói gì đó.

Mang theo đủ loại sầu lo, Randall mặc quân trang áo khoác của bản thân vào rồi rời khỏi quân bộ, chuẩn bị trở về nói chuyện rõ ràng với Glace rằng hần thật sự đối với việc hùng chủ mạnh hay yếu tuyệt đối không có bất kỳ kỳ thị hoặc yêu thích gì.

Lúc về nhà, Randall ngồi trên xe bay lái tự động, nhìn trên đề tài đang đứng đầu mục bình luận trên tinh vông: “Thư trùng cuối cùng có đối với cường hãn hùng trùng yêu thích nhiều hơn hay không” cái đề tài thảo luận này đã dậy sóng toàn bộ trùng tộc, hần cảm giác ngay cả đầu cũng bắt đầu mơ hồ đau.

Ở trong quân bộ có một quan tướng là hùng trùng gọi Rhine, trên tinh vông có người đem lời nói của hắn đánh vào: Hùng trùng không nên an phận với tình trạng hiện tại, đáng dấp mảnh mai đáng thương có lẽ sẽ khiến thư tính thương hại sủng ái, nhưng như vậy thì chẳng khác gì lũ sủng vật ngọc manh? Huống hồ từ trong xương tủy trùng tộc vẫn luôn chạy theo sức mạnh, chỉ khi đủ mạnh mẽ, mới có mị lực chân chính có thể hấp dẫn người khác.

Nói thật hay, nhưng nếu có tên nào điếc không sợ súng dám dùng lời nói tương tự như vậy đi thương tổn vị hùng chủ của hắn, hắn nhất định sẽ đánh đổi phương đến không thể tự gánh vác sinh hoạt của bản thân, cho đối phương biết cái gì gọi là “Mạnh mẽ”.

Glace đáng yêu như vậy, bình thường một mình ra ngoài Randall còn không yên tâm, muốn Glace rèn luyện dựa theo tiêu chuẩn của quân bộ, hắn mới là người đầu tiên đau lòng đến không thở nổi.

Cố nén nỗi buồn bực, Randall dùng nick của bản thân trực tiếp bình luận: Nếu như mối quan hệ này bắt buộc phải phân biệt rõ ràng về mặt thực lực giữa hai người, vậy cứ để tôi đảm nhiệm vai diễn sủng vật, hùng chủ của tôi chỉ cần nắm dây xích là đã đủ rồi.

Tác giả có lời muốn nói:

Randall: *Tức giận* (‘ ’) , rốt cuộc là cái tên không có mắt nào lừa phỉnh Glace của ta

5. Chương 5: Bánh Ga Tô

Bình thường vào giờ này Glace vẫn còn đang ở trong tiệm hoa, vì lẽ đó Randall cũng trực tiếp đi tới cửa hàng bán hoa, nhưng khi xe bay vừa mới ngừng được, hắn vừa ngẩng đầu lên đã nhìn thấy trước cửa tiệm hoa cách đó không xa đã bị một đồng trùng tộc bu lại chật ních, ngay cái cửa tiệm hắn cũng không nhìn thấy được.

Hắn vừa liếc mắt nhìn sơ đã thấy toàn là thư trùng, Randall cảm giác tất cả gân xanh trên trán mình đều đang nhảy nhót muốn nổ tung — bây giờ mới chỉ là một tin đồn vô căn cứ, đừng nói là muốn giải trừ quan hệ hôn nhân, bọn họ thậm chí còn chưa từng cãi nhau lần nào, mới một lời đồn thổi đã thành như vậy, nếu như bọn họ thật sự ly hôn thì có phải ngay sau đó hắn sẽ nhận được thư mời dự lễ tân hôn?

Hắn đã bắt đầu hối hận bản thân lúc trước thật ngu ngốc, không biết kiên trì suốt ngày cứ đem hùng chủ của bản thân ra khoe khoang, khiến cho giờ đây mọi thư trùng đều biết Glace tốt ra sao.

Đang muốn xuống xe, Randall lại nhận được video đến từ Glace trong thông tấn.

Gương mặt Glace hiện lên trên video có phần chật vật, trong mắt lộ ra vẻ bất lực cùng ngượng ngùng: “À, Randall, hôm nay sau khi kết thúc công tác anh có thể tới cửa hàng bán hoa đón em không? Cửa hàng bên em đang xảy ra một chút chuyện ngoài ý muốn, một mình em rất khó để có thể tự đi ra ngoài, xin lỗi vì lại làm phiền anh...”

Randall vẫn luôn rất hưởng thụ cảm giác khi giúp Glace giải quyết các loại phiền toái, thế nhưng câu nói sau cùng của Glace trong video khiến hắn phi thường không thích, thật sự đối với người yêu mà nói lời đó có vẻ khách sáo lạ thường.

Hắn liền đi xuống xe bay, thần thái yên tĩnh lạnh lẽo như băng tuyết đứng bên cạnh xe nhìn chằm chằm những người đối diện, thân thể thư trùng cao lớn cùng dẻo dai mang theo khí tràng mạnh mẽ đứng ở chỗ này, cho dù không hề làm gì cũng đủ hấp dẫn sự chú ý của người khác.

Cho dù từ đầu tới đuôi đều không hề nói một câu, nhưng tất cả trùng tộc đều trong vòng một phút liền chú ý tới hắn, đồng thời không hẹn cùng câm như hến, một tiếng cũng không dám hó hé.

Mang theo cả người đầy hàn ý cùng sát khí, Randall đi thẳng về phía cửa hàng hoa, theo bước đi của hắn, đám trùng tộc vây ở trước cửa lập tức nhường đường cho hắn.

Tiệm hoa được trang trí bằng cửa kính trong suốt, Glace vẫn luôn trốn ở bên trong cũng nhìn thấy Randall, có lẽ hắn tựa hồ không nghĩ tới mình mới chỉ gửi lời cầu viện vài phút trước mà bây giờ đã nhìn thấy được người hắn cầu viện kia, hết sức kinh ngạc mở cửa ra, trên mặt còn mang theo chút áy náy cùng quần bách.

Glace lộ ra khuôn mặt tươi cười then thùng: “Xin lỗi, em thấy tin tức trên tinh võng, em không nghĩ tới là sẽ bị chụp được, có phải em lại gây thêm phiền toái cho anh...!?”

Hắn còn chưa dứt lời, Randall lại đột nhiên ngay ở trước mặt toàn bộ trùng tộc, mạnh bạo cúi đầu hôn lên môi Glace.

Sau khi kết thúc nụ hôn sâu khiến Glace ứa đến đỏ mặt lên, Randall mới lạnh lùng nhìn về phía những người xem còn chưa chịu tản đi kia, mắt nhìn thẳng vào đám đông còn đang choáng váng nói: “Đối với tất cả trùng tộc đám quấy rầy hùng chủ của tao hôm nay, tao sẽ thông qua tòa án kiện từng người một.” sau khi nói xong, Randall liền ôm lấy Glace xoay người đi vào trong cửa hàng bán hoa.

Tâm trạng của Randall bây giờ đã buồn bực tới cực điểm, cả người tựa như động vật hoang dã sắp nổi cơn điên, bởi vì hắn chú ý thấy ánh mắt lo sợ bất an của Glace.

Không thể mang lại cảm giác an toàn cho hùng chủ, điều này đối với thư trùng mà nói thật sự là một nỗi thất bại to lớn.

Hắn ngồi trên một chiếc ghế dựa, cũng lôi kéo Glace đang ngại ngần ngồi trên đùi của mình, ôm bạn lữ mà gần đây vẫn luôn cố tránh né hắn vào trong ngực, hơi thở quen thuộc kia đúng là liều thuốc hữu hiệu có thể trấn an tâm tình của hắn.

Nhưng loại hình động viên như này chỉ có hạn trong thời gian ngắn, Randall cúi đầu tựa trán trên vai Glace, buồn buồn nói: “Bộ dạng anh trông rất hung sao?” những thuộc hạ trong quân bộ còn chưa tính, hiện tại ngay cả hùng chủ nhà mình cũng tỏ ra rụt rè với hắn, hắn bây giờ quả thực đã chịu chút dẽ dặt.

“Randall?” nhận ra được cảm xúc buồn rầu của hắn, Glace có chút lo lắng quay đầu, nhưng chỉ có thể nhìn thấy sau gáy của Randall, “Anh không có hung, em chỉ là có chút ngượng ngùng... Tất cả mọi người trên tinh võng đều đang phê bình anh, thực ra anh bị hiểu lầm chỉ bởi vì em...”

“Những người kia không quan trọng” hắn không có yếu đuối đến mức sẽ bị bởi vì bị hiểu lầm mà sinh ra buồn bực, “Gần đây em luôn trốn tránh anh.”

Đột nhiên nói về vấn đề này khiến Glace có chút luống cuống, cậu nhỏ giọng giải thích: “Em chẳng qua là cảm thấy... Trước giờ em chỉ luôn gây thêm phiền phức cho anh, bình thường đều là anh chăm sóc em, nhưng em cái gì cũng không giúp được cho anh, vì lẽ đó em hi vọng chỉ ít có thể tự độc lập trong cuộc sống sinh hoạt của bản thân, không cần phải khiến cho anh nhọc lòng. Thấy anh tay lợi hại như vậy, thật ra trước đây ở trường học kết quả môn thể dục của em khá thấp. Nếu như em cũng có thể trở nên lợi hại, thì sẽ không bị chặn ở trong cửa hàng đến cả cửa cũng không dám tự ra.”

Randall cảm thấy đây thực sự là lời nói tàn nhẫn nhất mà hắn từng nghe. Chuyện này vô cùng nghiêm túc, hùng chủ của hắn không chỉ không muốn để cho hắn chăm sóc, thậm chí ngay cả để hắn trợ giúp cũng không muốn?! Cái này chẳng phải mang ý nghĩa, hắn không bao giờ còn có khả năng được hưởng thụ khuôn mặt tươi cười ngại ngần khả ái của Glace lúc nói cảm tạ sao?

Trong lúc nhất thời hắn sợ đến toàn thân lạnh, nếu như Glace có thể hoàn thiện tuyệt đối trên mọi phương diện tựa như một số hùng trùng trong quân bộ, đồng thời so với hùng trùng bình thường còn ôn nhu mê người hơn, vậy hắn liền triệt để không còn có bất kỳ điểm nào để hấp dẫn người yêu, e rằng đêm nào hắn cũng sẽ không thể ngủ yên ổn nổi.

“Anh yêu thích tất cả những phiền phức em mang đến, hơn nữa anh đối với loại hùng trùng mạnh mẽ không có bất kỳ hứng thú nào. Nếu như chức vị trong quân bộ của anh khiến cho em cảm thấy không thoải mái, anh có thể làm đơn xin nghỉ việc.” Randall cực kỳ nghiêm túc nhấn mạnh từng chữ một, sau đó lại hạ thấp giọng cổ làm ra vẻ đáng thương, “Người duy nhất mà anh yêu chỉ có em, nếu như em bởi vì những loại lời nói vô căn cứ này rời xa anh, vậy anh chỉ có thể sống cô đơn cả đời.”

Quan hệ của Randall cùng Rhine bên trong quân bộ không thể nói là tốt, chỉ trong giới hạn khi vô tình gặp mặt nhau sẽ gật nhẹ đầu xem như chào hỏi, tuy nói bọn họ ít nhiều gì cũng đều có chút thân phục trước

năng lực của đối phương, nhưng bảo Randall phải ôm Rhine giống như như ôm Glace... Xin thứ lỗi cho hắn không thể tìm được bất kì loại phương thức hòa bình nào để có thể bình an kết thúc hình ảnh này.

Glace là hùng trùng thuần huyết nhất trong tất cả những hùng trùng mà hắn từng gặp, Randall lại càng không có cách nào lý giải được nỗi lo lắng của Glace là đến từ đâu, hắn cảm giác hùng trùng nhà hắn đã là người tốt nhất trên thế giới này, hắn cũng chịu Glace còn không kịp nữa là.

Glace khẽ chớp mắt, cảm xúc buồn bã tựa hồ đều đã bị quét đi sạch sành sanh, vui vẻ cúi đầu hôn Randall một cái, nở nụ cười xán lạn ôm ôm hắn: “Biết rồi, em sẽ không để cho anh phải đau lòng như vậy. Hơn nữa vào lúc trước khi anh tới em cũng đã đăng bài đính chính trên tinh võng, cảm tình giữa chúng ta rất tốt, em thích nhất là Randall!”

Randall cảm giác hắn giống như vừa được ăn một cái bánh ga tô vừa ngọt lại vừa mềm vào trong miệng, hắn cảm giác bản thân đang hạnh phúc đến muốn bay lên khỏi mặt đất đồng thời lại có một chút lo lắng: Hùng chủ dễ dụ như thế, lỡ bị người khác lừa thì phải làm sao?

6. Chương 6: Kết Cục

Cuối cùng Randall đã biết cái tên không có mắt đi trên chọc Glace là ai.

Phó quan của hắn còn nói: “Mười một ngày trước, Glace tiên sinh từng mang món tráng miệng đến quân bộ đi thăm ban, có điều bởi vì lúc đó trong quân bộ đang tạm thời tổ chức hội nghị quân sự nên ngài ấy phải đứng chờ một lúc, vừa vặn lại gặp được thiếu tướng Rhine đi ngang qua. Hai vị hùng trùng tựa hồ ấn tượng đối với nhau cũng không tệ lắm, liền hàn huyên vài câu, lúc sau thì có người nhìn thấy Rhine thiếu tướng mang lính mới đến sân huấn luyện, còn Glace tiên sinh thì đỏ mắt ôm hộp cơm ra khỏi quân bộ.”

Randall: “...”

Hắn không nghĩ tới vòng tới vòng lui cuối cùng lại về trên người Rhine.

Tới hôm nay hắn mới biết vào 10 ngày trước đó bản thân không chỉ bỏ lỡ cơ hội uống trà chiều cùng Glace, hơn nữa còn bị đồng nghiệp vô tình đốt nhà.

“Thông báo cho Rhine, ngày mai đúng mười giờ sáng ở sân huấn luyện số 3 chờ tôi.” Giọng Randall nghe còn rất bình tĩnh, “Nói rằng tôi muốn bàn luận một chút về vấn đề tình cảm cùng công tác.”

Xảy ra chuyện này khiến ấn tượng vốn còn tính là thuận mắt của Rhine ở trong mắt Randall liền tụt xuống thành giá trị âm, mặc dù hắn biết Rhine không phải cố ý gây xích mích ly gián, nhưng hơn quá nửa là đã vô tình nói lời dễ gây hiểu lầm gì đó mà bản thân hắn cũng không chú ý đến, nhưng chuyện này cũng không thay đổi được sự thực rằng lời của Rhine đã khiến Glace trải qua hai tuần lễ đầy khó khăn.

Chuyện phòng the vốn đã không tính là nhiều, bị trì hoãn lâu như vậy khiến Randall nhất thời cảm giác mình đã bị tổn thất nặng nề — KHÔNG GIAO PHỐI thì sao có thể chiếm được tình của Glace, không có tình dịch thì không thể mang thai trùng trứng, thụ thai chậm chạp khiến cảm tình xuất hiện kẽ nứt thì phải làm sao, coi như Glace không ngại thì Glace hùng phụ tức thì biết làm sao.

Glace vốn đang ôm gối ngồi ở trên sofa xem tivi, nghe thấy tiếng nói chuyện của hắn liền ngoẹo cổ nhìn lại, nghi hoặc chớp mắt: “Tại sao phải tìm Rhine tán gẫu vấn đề tình cảm?”

Hôn nhân vừa thoát ly khỏi nguy cơ khiến Randall vừa nghe câu hỏi này liền nuốt chút nữa muốn quỳ xuống.

“Là phó quan của anh thích hắn.” hắn hi vọng vẻ mặt luôn luôn lạnh nhạt của bản thân có thể che lại lòng hoang mang của Glace, đồng thời tung hứng cực kỳ thuận lợi, “Anh đối với hắn không có bất kì hứng thú nào.”

Glace sau khi nghe xong câu trả lời của hắn liền đỏ mặt, đem mặt vùi vào trong gối ôm chỉ lộ ra hai lỗ tai hồng hồng xinh xắn, nhỏ giọng nói: “Em không phải nói ý đó, em chỉ có chút hiếu kỳ mà thôi, em không phải không tin anh.”

— thật đáng yêu.

Hắn ngồi xuống ghế salông đem Glace ôm vào trong lồng ngực, Randall hôn lỗ tai của Glace, một bên cảm thấy thỏa mãn, một bên thầm cảm thán trong lòng lần hai: Cái tên Rhine xấu tính kia căn bản không có điểm nào đáng yêu giống như Glace.

“Em nói thật!” Thấy Randall không đáp lời, Glace cho là hắn là không tin, co mình lại thành một cục, giọng hắn xen chút giận dữ cùng xấu hổ nhẹ nói, “Em không có hoài nghi anh. Chỉ có điều vào buổi tối trong mấy ngày gần đây anh không có đi tìm em làm loại chuyện đó, em có hơi lo lắng sợ anh có phải là có chút chán...”

Trong nháy mắt Randall liền cảm thấy tựa như có một cục bông nhỏ đột nhiên hướng về phía tim hắn va nhẹ một cái. Hắn tận lực kiềm chế vẻ mặt, không chút biến sắc đưa tay bịt mũi, mở tay ra không thấy vết máu mới hơi thở phào nhẹ nhõm, sau đó cảm giác bản thân lại càng bị tổn thất nặng nề hơn.

Đừng nói là nói chán, nếu không phải vì lo lắng cho sức khỏe của Glace, hắn chỉ muốn mỗi ngày đều vượt qua ở trên giường.

“Vậy bây giờ em có nguyện ý cùng anh không?”

Lỗ tai của Glace đỏ đến mức như muốn nở máu, cả khuôn mặt đều hoàn toàn vùi vào trong chiếc gối ôm mềm mại, khẽ gật gật đầu.

May thay Glace là hùng trùng của đế quốc chứ không phải là cư dân của chủng tộc đối địch, bằng không Randall có chút lo lắng rằng bản thân hắn có khả năng là vị quan tướng đầu tiên bị xúi giục bỏ súng trên chiến trường.

“Vậy thì theo anh làm đến mang thai trùng trứng mới thôi đi.” mỗi khi chọc cho Glace xấu hổ, Randall đều có nhiều tinh lực gấp đôi so với bình thường, “Em muốn đứa trẻ là hùng tính hay thư tính?”

“Đều có thể.” nhắc tới trẻ con, Glace tựa hồ cũng rất chờ mong, “Nếu như là hùng trùng thì để nó theo em cùng mở tiệm, thư trùng thì cùng vào quân bộ với anh có được hay không?”

“Được.” nói thì nói như vậy, có điều Randall càng hi vọng con của bọn họ là thư trùng, sức sống ngoan cường có thể trực tiếp ném ra ngoài tự sinh tự diệt, khỏi phải ngày nào cũng chỉ biết quần lấy bọn họ.

“Có điều nếu mang thai trùng trứng thì phải xin nghỉ sinh, chuyện đó không làm ảnh hưởng đến công tác trong quân bộ của anh sao?”

“Đế quốc rất ủng hộ chuyện tướng lĩnh sinh ra nhiều con non.” Như vậy mới có thể làm gương cho dân chúng ở đế quốc, khích lệ bọn họ càng phải ra sức cống hiến để tăng nhanh dân số vì đế quốc, giải quyết vấn đề tỉ lệ sinh thấp của trùng tộc. Chỉ có điều cho dù là tướng lĩnh cao cấp hay binh lính bình thường, đều là lưu manh chiếm đại đa số, như Randall không chỉ kết hôn, còn mỗi ngày cùng hùng chủ phát thức ăn cho chó độc thân cũng có thể cũng coi là hành vi dị đoan, khiến những đồng nghiệp khác giận đến ngứa ngáy hết cả người.

Randall rất thích cảm giác vừa ôm Glace vừa nói chuyện phiếm như vậy. Hắn không nhận được căn tai Glace một hồi: “Sau này nếu như không vui cũng đừng trốn tránh anh.”

“Vậy nếu anh chọc em tức giận thì phải làm sao bây giờ?”

“Em có thể đánh anh.” chỉ cần không chiến tranh lạnh thì chuyện gì cũng dễ nói.

Cảm giác được quan tâm khiến Glace vui vẻ quay đầu hôn hắn vài lần.

Ngày hôm sau Randall ở trên sân huấn luyện tàn nhẫn đánh cho Rhine một trận, lý do là đối phương khi dễ hùng chủ của hắn, cho dù là vô tình cũng không được.

Đây là một tin tức lớn, cùng ngày đó có vài người trong quân bộ cũng nhanh chóng truyền tin ra trên tỉnh võng — thân làm vị tướng lĩnh hùng tính hiếm có, Rhine từ khi bắt đầu gia nhập quân bộ hầu như chưa từng bị đánh như vậy, cho dù có thư trùng đánh thắng được hắn cũng không tiện xuống tay ác độc đối với một hùng trùng, còn những người đánh không lại hắn thì càng không cần phải nói.

Loại hành vi có thể nói là phi thường không thương hoa tiếc ngọc của Randall này, liền ngay cả Glace cũng nói hắn có hơi quá đáng rồi.

Tuy nhiên bản thân hắn vẫn không có một chút ý tứ hối cải nào.

Tác giả có lời muốn nói: Các bạn đọc giả thân mến, những tháng ngày ngọt ngào này đã chính thức kết thúc rồi (``)

— END —

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/chuyen-cu-ve-hung-chu-dang-yeu-cua-nguyen-soai>